

[Elsa-Merete Ross.]

højtærede formand om tilladelse til et citat

„en skarp fagmæssig opdeling vanskeliggør en gnidningsfri afvikling af arbejdet på den enkelte arbejdsplads — og vil gøre det stadig stærkere, jo mere teknikken ændres i retning af anvendelse af stadig flere færdige bygningsdele, hvad der ændrer det historiske grundlag for den hidtidige fagopdeling — og den bremser en hensigtsmæssig udnyttelse af bygge-riets samlede arbejdsstyrke.“

Han fremhæver, at den tekniske udvikling og de mekaniske hjælpemidler øger kravet til samarbejdet på byggepladsen og derved også til kendskabet til de andres arbejdsområder. Han omtaler et forslag om at lade en del af uddannelsen for bygningshåndværkere være fælles for flere naturligt sammenhørende fag med efterfølgende kortere specialuddannelser. Gennem en sådan tværfaglig grunduddannelse ville den enkelte arbejder kunne tage arbejde på flere områder alt efter beskæftigelsesmulighederne til enhver tid. Ordningen ville samtidig være et incitament til stadig yderligere dygtiggørelse ved de supplerende uddannelser. En fælles grunduddannelse vil øge evnen til samarbejde med de andre fag og dermed blive et bidrag til større faglig bevægelighed og mere effektiv arbejdsgang på pladsen og dermed større boligproduktion. Lignende tanker er blevet fremsat af kontorchef Per Kirstein.

Ved boligdebatten i januar henstillede jeg, at et hurtigt arbejdende udvalg blev nedsat til undersøgelse af mulighederne for en mere tidssvarende og mere effektiv faglig uddannelse inden for byggefagene. Jeg er blevet gjort opmærksom på, at man ikke kan forvente svar på henstillinger, men kun på direkte spørgsmål. Jeg vil derfor direkte spørge den højtærede boligminister, om han vil nedsætte et hurtigt arbejdende udvalg med denne opgave.

Det næste er ikke et spørgsmål, men en henstilling, som jeg godt forstår at den højtærede minister ikke på stående fod kan tage stilling til. Når igangsættelsestilladelser nu skal tildeles i større omfang, vil jeg henstille, at der kommer et bedre samarbejde i gang mellem flere ministerier. Det er ikke hensigtsmæssigt at give grønt lys

for stort etagebyggeri, hvis man ikke samtidig sørger for, at der er skoler og børneinstitutioner til familiernes børn. Jeg har hørt om et boligselskab, som fik igangsættelsestilladelse til et usædvanlig stort byggeri, men måtte opgive det, fordi skolerne det pågældende sted allerede var meget stærkt overbelagt og der ikke var givet igangsættelsestilladelse til nye skoler. På dette område ville en koordination mellem ministeriernes planer være meget ønskelig.

Endelig vil jeg gerne omtale ændringerne til § 28, som jeg har lidt svært ved at kunne tilslutte mig, men det er muligt, det skyldes, at jeg ikke til fulde forstår, hvad de indeholder.

Her foreslås det hidtidige beløb på 25 mill. kr. nedsat til 15 mill. kr., da kollegiebyggeriet nu er taget ud under en særlig lov. Boliglovens § 28, stk. 2, nr. 1, der omfatter boliger for unge, herunder kollegier, lærlingepensioner og elevhjem, foreslås ophævet. Så vidt jeg ved, er hverken elevhjem eller lærlingepensioner det samme som kollegier, og udtrykket „boliger for unge“ må i sig selv være mere omfattende, da der står, at herunder falder bl. a. kollegier.

Jeg har opfattet loven om kollegiebyggeriet som en storstilet hjælp til al ungdom under uddannelse. Derfor er jeg skuffet over at se, at det nu til en vis grad blot er en ompostering af visse rådighedsbeløb. Stiller man ikke unge, der ikke er under uddannelse, for ringe ved helt at slette nr. 1? Er der ikke mulighed for at bibeholde nr. 1 i en noget ændret skikkelse? Stk. 2 handler jo om lån bl. a. til forandring og ombygning af ældre bygninger, hvori der forefindes eller tilvejebringes lokaler f. eks. til unge. Så vidt jeg ved, findes der et betydeligt antal tagrum, som ikke udnyttes, men som godt kunne ombygges til værelser eller små lejligheder for unge mennesker. Var det ikke muligt at bibeholde nr. 1 til fordel for unge, der kunne få tag over hovedet ved, at tagrum blev udnyttet?

Angående § 28 ville jeg gerne have oplyst, hvordan den ændring har virket, der skete i loven af 1961 i forhold til loven af 1958 med hensyn til lån til opførelse af private plejehjem for personer, der ikke opfylder betingelserne for optagelse i folkepensionistboliger og alderdomshjem. Det er en sag, der ligger mit parti stærkt på sinde.